

РАЗБОЙНИЦИТЪ И ЮНАЧНАТА ИВАНКА.

Бай Илия
и дъщеря му
Иванка отишли
въ града да про-
даватъ свине.

Надвечеръ се
отправили об-
ратно къмъ се-
лото си. По ед-
но врѣме тѣ за-
бѣлѣзали, че
слѣдъ тѣхъ деб-
нѣли хора. Бай
Илия подаль ке
сията на Иван-
ка и казалъ: Ако
сж лоши хора,
бѣгай къмъ
ближното село“
Разбойниците
стигнали бай
Илия и го на-
паднали.

Иванка отлетѣла въ селцето и влиза въ първата отворена кжца. „Ела. И азъ имамъ такова момиченце. Ще спите заедно“, казала домакинята. —Иванка разказала за случката, хапнала и си лѣгнала.

Замислила се домакинята. Слѣдъ малко влиза мжжъ опръс-
канъ съ кръвъ. — „Убихме го, но паритѣ нѣма“.

—„Ш-ш-шт! Паритѣ и момичето сж тука“. Иванка всичко чу-
ла. Щомъ тѣ излѣзли къмъ избата, тя избѣгва, влиза въ кмето-
вата кръчма и разправя на хората всичко.

Мжжътъ и жената изкопали гробъ въ избата. Мжжътъ
бързо взима момичето, отнася го въ избата и му отрѣзва главата.
Въ тази минута стражаритѣ насочватъ пушки върху му.
—Какво си извършилъ, Божиле? - Чулъ се гласътъ на кмета.
—Не зная, господинъ кмете. Бѣхъ по кѣра. Дойдохъ си,